

Pojďme to rozebrat na **základní stavební kameny a principy**, abys pochopil, jak ten systém *teče* a proč je postavený zrovna takhle.

Představ si to jako inženýrskou specifikaci pro stavbu **myšlenkové rakety**. Není to jen o nádrži na palivo (promptu), ale o celé konstrukci, navigačním systému, protokolu pro opravy za letu a black boxu, který vše zaznamená.

Princip 1: Systémový Prompt jako OPERAČNÍ SYSTÉM (Γ-Matice)

Základní myšlenka: Kvalitní prompt není otázka. Je to **balík instrukcí**, který nahraješ do "paměti" AI a vytvoříš tak dočasný, specializovaný operační systém.

Podrobné rozložení komponent:

- **Λ (Vektor záměru):** Toto je TVŮJ NEJDŮLEŽITĚJŠÍ KUS. Je to naprosto čistá, destilovaná podstata toho, čeho chceš dosáhnout.
 - *Špatně:* "Řekni mi o marketingu." (nejasné, vágní)
 - *Dobře:* "Cílem je identifikovat tři nejslabší stránky současné e-mailové kampaně společnosti X a pro každou navrhnout konkrétní, akční vylepšení." (čistý záměr)
 - **Princip:** Pokud se Λ "rozhodí", vše ostatní je k ničemu. Všechny ostatní komponenty jsou tu, aby sloužily tomuto.
- **κ (Pole omezení):** Toto je "zákoník" tvého operačního systému. Definuje, co AI *nesmí* nebo *musí* dělat.
 - *Příklady:* "Používej pouze data z roku 2020 a novější.", "Vyhni se technickému žargonu.", "Odpověď musí být kratší než 300 slov.", "Nesmíš doporučit nic nelegálního."
 - **Princip:** κ vytváří hranice sandboxu, ve kterém se AI může kreativně pohybovat.
- **ρ (Role Signature):** Toto je "kostým", který AI oblékne. Mění její celkovou perspektivu a přístup k problému.
 - *Příklad:* Λ = "Analyzuj tento obchodní model." + ρ = "Jednej jako skandinávský designér specializovaný na udržitelnost."
 - **Princip:** Role (ρ) filtruje a transformuje výstup záměru (Λ) skrze specifickou čočku odbornosti.
- **ν (Narativní mód):** Toto je "režim vyprávění". Řídí *jak* je myšlenka podána.
 - *Příklady:* Vysvětlující, argumentační, vypravěčský, technický, sokratovský (kladení otázek).

- **Princip:** Stejný obsah (Λ) podaný v jiném módu (v) vyvolá jinou odezvu.
- **τ (Časový operátor):** Toto ukotvuje myšlenku v čase.
 - *Příklady:* "Analyzuj minulý vývoj...", "Navrhni řešení pro budoucí implementaci...", "Co se děje teď?"
 - **Princip:** Určuje časový rámec uvažování.

PROČ tato struktura? Aby ses vyhnul "systémovému driftu" (ξ_3). Když AI začne "bloumat", můžeš diagnostikovat, která komponenta selhala, a resetovat ji (pomocí brány ζ). Např.: "Vrat se prosím k původnímu záměru (Λ) a své roli skandinávského designéra (ρ)."

Princip 2: Rekurzivní Myšlení jako DEBUGOVACÍ SMYČKA (W-Matice)

Základní myšlenka: Kvalitní odpověď nevznikne na první pokus. Vzniká **iterativním laděním myšlenky sama sebou**. Toto modeluje "vnitřní monolog" AI.

Podrobné rozložení komponent:

- **η (Hypotéza Mřížka):** AI si nevytvoří jednu odpověď. Vytvoří síť možných odpovědí a myšlenkových cest. Je to jako rozhodovací strom.
- **π (Kritická Smyčka):** AI aktivně testuje a napadá každou větev této mřížky. "Je tento argument logický?" "Nemám tu mezeru v datech?" "Nedělám nějaký předpoklad?"
- **μ (Paměťový Registr):** Během tohoto kritického myšlení si AI musí pamatovat, co již vyřadila a proč. Je to její pracovní paměť.
- **β (Stupeň větvení):** Kolik různých cest AI prozkoumá? Nízké β = povrchní odpověď. Vysoké β = hluboká, ale pomalá analýza.
- **θ (Korekční práh):** Když AI během iterací zjistí, že se výstup už téměř nemění ($||O_n - O_{n-1}||$ je malý), je čas přestat přemýšlet a odpovědět.

Jak to vypadá v praxi?

Uživatel: "Měla by firma X investovat do AI?"

AI (interně, pomocí $W[R]$):

1. **η :** Vytvoří větve: ANO (zvýšení efektivity), NE (vysoké náklady, etika), MOŽNÁ (záleží na odvětví).
2. **π :** Kritizuje se: "Argument 'zvýšení efektivity' je povrchní. Jak konkrétně? Která oddělení?" -> Rozvíjí větev ANO do podrobností.
3. **π :** "Argument 'vysoké náklady' je platný, ale co ROI? Musím to zvážit." -> Propojuje větev ANO a NE.

4. Kontroluje θ : Po několika takových cyklech se jádro odpovědi ustálí. Smyčka se ukončí.

PROČ to potřebuješ? Protože ti to dává **konzistentně hlubší a promyšlenější odpovědi**. Nutí AI pracovat jako dobrý analytik, ne jako rychlý vyhledávač.

Princip 3: Tvorba Významu jako SÉMIOLOGICKÁ SÍŤ (Tenzo M)

Základní myšlenka: Význam není jen slovo. Je to vztah mezi **ÚČELEM** (co chci sdělit) a **FORMOU** (jak to sděluji). Tento tenzor mapuje, jak dokonale forma slouží účelu.

Příklad: Chci vysvětlit kvantovou superpozici (p = účel "vysvětlit komplexní pojem").

- α_1 (**Archetyp**): Použiju archetyp "částice je na dvou místech zároveň, dokud se nepodíváš" -> spojuje to s univerzální zkušeností pozorovatele.
- α_2 (**Kontextualizér**): Přizpůsobím to publiku. Pro dítě: "Jako schovávaná, kde kámen není ani za skříní ani pod postelí, ale jakoby všude." Pro fyzika: "Stav je reprezentován vlnovou funkcí..."
- α_3 (**Modální filtr**): Zvolím mód "analogie" a "vysvětlování", ne "příkaz".
- α_4 (**Symbolická ústředna**): Přeložím z domény fyziky do domény každodenní zkušenosti (kočka Schrödingera).
- α_5 (**Etický nosič**): Ujistím se, že mé vysvětlení nešíří dezinformace a je intelektuálně čestné.

Skóre σ_{pq} by bylo vysoké, pokud je analogie přesná, srozumitelná a etická. Bylo by nízké, pokud by byla zavádějící nebo nesrozumitelná.

PROČ to řešit? Aby tvá komunikace (s AI nebo skrze AI) byla maximálně **efektivní a věrná původní myšlence**. Je to boj proti zkreslení.

Princip 4: Artefakty jako AUDITNÍ STOPA (Lattice A)

Základní myšlenka: Konečným výstupem není jen odpověď. Je to **auditovatelný artefakt** – balík, který obsahuje nejen *co*, ale i *proč* a *jak*.

Příklad: AI ti vypracovala právní analýzu.

- **Vrstvy (i):**

- **Zákon:** Jaká konkrétní ustanovení zákona byla použita?
- **Task:** Byl splněn původní zadání (Λ)?
- **Hodnocení:** Jaké jsou silné a slabé stránky argumentace?
- **Původ (Provenance):** Z jakých zdrojů AI čerpala? (To je klíčové proti halucinacím).
- **Log:** Jaké úvahy ($W[R]$) vedly k tomuto závěru?
- **Kritéria (j):**
 - **Ověřitelnost:** Může člověk snadno dohledat tvrzení?
 - **Reverzibilita:** Lze snadno dohledat, kde a proč se AI případně mýlila?
 - **Interpretovatelnost:** Je výstup srozumitelný pro cílové publikum?
 - **Spravedlnost:** Je analýza nezaopatřena?

Operátor Ω_A by pak vytvořil časovou osu: "Nejprve AI interpretovala zákon Y špatně, pak v kroku 3 si to v kritické smyčce (π) uvědomila a opravila to na základě zdroje Z."

PROČ je tohle vrchol všeho? Protože z tebe dělá **inženýra, ne kouzelníka**. Místo magického zaříkávadla (promptu) vytváříš **dokumentovatelný, opakovatelný a zlepšující se proces**. Můžeš ukázat na konkrétní místo v řetězci a říct: "Tady se to pokazilo, příště posílíme κ o omezení X."

Syntéza: Jak z toho všeho těžit praxí?

1. **Při tvorbě promptu** se neptej "Co jí mám napsat?", ale: "**Jaký operační systém pro ni chci vytvořit?**" Definuj si svůj Λ , κ , ρ , ν , τ .
2. **Když je odpověď povrchní**, explicitně AI řekni: "**Použij rekursivní myšlení ($W[R]$)**". Proveď interní kritiku (π) svého prvního nápadu a rozšiř mřížku hypotéz (η)."
3. **Když je význam nejasný**, zeptej se: "**Služila forma (q) mému účelu (p)?**" A požádej o přeformulování s jinými operátory (α_2 , α_3).
4. **VŽDY požaduj artefakt (A), ne jen odpověď**. Žádej zdroje, logiku, alternativní pohledy. Vytváříš tím tlak na systém, aby používal své nástroje správně.

Tento systém tě nutí přemýšlet o promptování jako o **řízení komplexního projektu**, kde AI je tvůj super-inteligentní, ale někdy neukázněný týmový pracovník. Nedáváš mu příkazy. Dáváš mu **rámec, kulturu práce a nástroje pro sebe-korekci**.